

zjištěnou a si nestěžoval do rozhodnutí úrazové pojišťovny, nutno považovati žalobní nárok za zcela neodůvodněný.

Čís. 1509.

Zbavení svéprávnosti (cís. nařízení ze dne 28. června 1916, čís. 207 ř. zák.).

Vyšlo-li za řízení o odporu na jevo, že ten, kdo byl zbaven svéprávnosti, stal se cizozemcem, jest, zdržuje-li se i na dále trvale v tuzemsku, postupovati dle třetího, v opačném případě pak dle prvního odstavce § 13 nařízení.

(Rozh. ze dne 21. února 1922, R II 28/22.)

Usnesením ze dne 13. července 1921 prohlásil soud první stolice Josefinu S-ovou částečně zbavenou svéprávnosti pro slabomyslnost. Odporový soud nevyhověl odporu Josefiny S-ové. Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil odporovému soudu, by o odporu Josefiny S-ové, nyní L-ové rozhodl teprve po uplynutí lhůty v § 13 odstavec čtvrtý nařízení ze dne 28. června 1916, čís. 207 ř. zák. o zbavení svéprávnosti, po případě by postupoval dle prvního odstavce tohoto ř. zák.

Důvody:

Za řízení, zahájeného o odporu stěžovatelky, vyšlo na jevo, že se provdala dne 3. listopadu 1921 za německého státního příslušníka Jana L-a. K této okolnosti měla přihlédnouti druhá stolice již dle § 29 j. n. a dále proto, že účelem řízení o odporu není pouhé přezkoumání usnesení prvního soudce na základě materiálu, který tento měl po ruce, nýbrž po případě vydání nového rozhodnutí na základě doplněného řízení a nového jednání se stranami. Dle § 32 obč. zák. nutno považovati stěžovatelku za cizozemku ve smyslu § 13 nařízení o zbavení svéprávnosti a proto měla druhá stolice za předpokladu, že se stěžovatelka i po sňatku trvale zdržuje v tuzemsku, postupovati dle třetího a v opačném případě dle prvního odstavce tohoto ř. zák. O odporu nelze tedy dle čtvrtého odstavce tohoto místa zákonného rozhodovati před uplynutím lhůty zde stanovené.

Čís. 1510.

Na dodávku líhu, přiděleného čs. komisí líhovou (§ 25 nař. ze dne 7. května 1920, čís. 355 sb. z. a n.), nelze žalovati podnikatele, jenž měl z příkazu komise líh dodati.

(Rozh. ze dne 21. února 1922, Rv II 367/21.)

Žalobce domáhal se na žalovaném dodávky čistého líhu, ježž mu přikázala českoslov. líhová komise k dodání žalovanou firmou. Proti žalobě vznesl žalovaný námitku nepřipustnosti pořadu práva, již soud první stolice zamítl a o žalobě věcně rozhodl. V čem směru uvedl v důvodech: Jde tu o dodání 100 litrů čistého líhu a žalobce tvrdí v žalobě, že tohoto líhu žalovaná firma mu nedodala, ač byl řádně čsl. líhovou ko-